

**Zdrowych i Wesółych
Świąt Bożego Narodzenia
w gronie Rodziny i Bliskich
oraz**

**Wszelkich Łask Bożych
w Nowym Roku Pańskim 2009**

Solidarność

**Wszystkim Członkom
NSZZ „Solidarność”
Ziemia Radomska
oraz**

Ich Rodzinom

życzy

Zdzisław Maszkiewicz

**Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska**

XXV Posiedzenie ZR NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska kadencji 2006-2010

9.12.2008

Zebranych ZR powitał przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz, a potem przedstawił im propozycję porządku obrad, który zebrani przyjęli jednogłośnie.

Sekretarz ZR Zbigniew Dziubasik odczytał zebranym decyzje Prezydium ZR z posiedzeń z 7.11 i 3.12. oraz uchwały ZR podjęte na poprzednim posiedzeniu – 4.11.

Kolejnym punktem było sprawozdanie z pracy Komisji Inwentaryzacyjnej ZR, która na spotkaniu 2.12. sporządziła protokół likwidacyjny, typując przedmioty przeznaczone do likwidacji. Ten punkt obrad referował Krzysztof Kośla. Sprawozdanie i protokół przyjęto jednogłośnie.

On też przedstawił plan szkoleń związkowych w Regionie Ziemia Radomska na pierwsze półrocze 2009 r. opracowany na spotkaniu zespołu ds. szkoleń ZR 5.12. (plan ten publikujemy w „Biuletynie”) oraz sprawozdanie ze szkoleń w Regionie przeprowadzonych w 2008 r. od 2.01. do 5.12. Sprawozdanie i plan przyjęto jednogłośnie.

Następnym punktem obrad ZR była sytuacja w zakładach pracy regionu. Edward Woźniak omówił niepokojącą sytuację w Gerlachu Drzewica, gdzie prezes wprawdzie wycofał się z planowanych zwolnień, ale sytuacja pracowników dalej pozostaje niejasna. Stanisław Socha przedstawił działania związku w ZGM Zębiec, a Adam Słomka przedstawił sprawę zdrady przez ZNP sojuszu central związkowych i podpisania przez ten związek separatystycznej umowy z rządem, w którym zgadzają się na tzw. emerytury przejściowe (piszemy o tym szczegółowo w „Biuletynie”).

Zarząd Regionu zajął się też sprawami udziału reprezentacji związku w obchodach rocznicy wprowadzenia stanu wojennego - 13.12. oraz organizacji spotkania opłatkowego – 18.12. r.

Rozpatrywano też wniosek KZ w Elektrowni Kozienice ws. powołania w Kozienicach Biura terenowego ZR oraz odwołanie Dariusza Pawlaka od uchwały MK nr 1 Pracowników Oświaty i Wychowania - ZR podtrzymał w mocy w/w uchwałę.

Ustalono też terminarz posiedzeń ZR na 2009 r.
– odbędą się one: **13 stycznia, 10 lutego, 10 marca, 7 kwietnia, 12 maja, 9 czerwca, 8 września, 13 października, 10 listopada, 8 grudnia.**

BIULETYN

SOLIDARNOŚĆ

„Solidarność” z Sanepidu u Minister Zdrowia Ewy Kopacz

24.11.2008 roku na prośbę Przewodniczącego Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” „Ziemia Radomska” Zdzisława Maszkiewicza odbyło się spotkanie w ministerstwie Zdrowia w Warszawie z panią Minister Zdrowia Ewą Kopacz.

W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele Komisji Międzyzakładowej Pracowników Powiatowych Stacji Sanitarno - Epidemiologicznych NSZZ „Solidarność” przy PSSE w Radomiu: Ewa Pawlak (przewodnicząca) i Dorota Walczak (wiceprzewodnicząca), przedstawicielka Komisji Zakładowej „Solidarność” PZU SA w Radomiu Urszula Rudawska (wiceprzewodnicząca), z ramienia Zarządu Regionu „Solidarność” „Ziemia Radomska” Zdzisław Maszkiewicz (przewodniczący) i Jerzy Krzysztof Kaczkowski (członek ZR).

Podczas spotkania omówiono najważniejsze problemy nurtujące obie Komisje Zakładowe. Komisja Międzyzakładowa PSSE zwróciła się po raz kolejny do Pani Minister z prośbą o zachowanie pionowej podległości Inspekcji Sanitarnej. Uzyskano zapewnienie o przychylności Pani Minister w powyższej kwestii. Drugim tematem, który podjęły przedstawicielki Sanepidu była kwestia budowy nowej siedziby Stacji. Pani Minister zapewniła, że również w tym przypadku wspiera Sanepid radomski, ale realizacja powyższego zadania leży w gestii Dyrektora Stacji. Zasluga Pani Minister jest wpisane powyższej inwestycji do budżetu państwa oraz powierzenie ministrowi Janowi Orgelbrandowi osobistego nadzoru nad budową.

Przedstawicielka PZU SA stwierdziła, że wg Komisji Zakładowej obecny Zarząd oraz strategia prowadzenia działalności firmy jest mało efektywna, a wszelkie próby porozumienia się z Zarządem nie przynoszą oczekiwanych rezultatów. Dlatego też, zwróciła się do Pani Minister z prośbą o zorganizowanie Komisji Trójstronnej, która zajmie się wypracowaniem nowej strategii dla tego państwowego ubezpieczyciela. Poprosiła również, aby z ramienia Rządu RP w rozmowach uczestniczyła osoba mająca pełnomocnictwo do podejmowania decyzji w imieniu Rządu RP.

Należy podkreślić, że podczas rozmów z Panią Minister bardzo aktywną rolę odgrywali przedstawiciele Zarządu Regionu „Solidarność” Ziemia Radomska. Przewodniczący Zarządu Regionu Zdzisław Maszkiewicz podjął temat emerytur pomostowych prosząc Panią Minister o ponowne przeanalizowanie stanowiska związkowego. W czasie dyskusji zostały omówione również najważniejsze problemy ochrony zdrowia, w tym strajk pielęgniarek w Lipsku oraz przygotowany przez Rząd pakiet ustaw zdrowotnych.

Komisja Międzyzakładowa „Solidarność” PSSE w Radomiu pragnie podziękować Minister Zdrowia Ewie Kopacz za ciepłe przyjęcie i wysłuchanie problemów nurtujących sanepidowską „Solidarność”, a przewodniczącemu Zdzisławowi Maszkiewiczowi za zorganizowanie powyższego spotkania i osobiste zaangażowanie się w problemy Inspekcji Sanitarnej.

Dorota Walczak

Plan szkoleń związkowych w Regionie NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska na I półrocze 2009r.

SOLIDARNOŚĆ

STYCZEŃ

- 1) Szkolenie dla skarbników Organizacji Zakładowych
 - termin 16.01.2009 r. godz. 9.00 – 15.00
 - miejsce: sala konferencyjna ZR
 - bezpłatne
- 2) Szkolenie dla członków Zakładowych Komisji Rewizyjnych
 - termin 23.01.2009 r.
 - miejsce: sala konferencyjna ZR
 - bezpłatne

LUTY

- 3) Dyskryminacja i mobbing w miejscu pracy
 - termin do uzgodnienia
 - miejsce: sala konferencyjna ZR
 - bezpłatne
 - jednodniowe
- 4) Organizowanie związku – rozwój
 - termin do uzgodnienia
 - miejsce: TKK
 - bezpłatne
- 5) Prawo Pracy
 - termin do uzgodnienia
 - dwudniowe
 - miejsce: sala konferencyjna ZR
 - bezpłatne

MARZEC

- 6) Uprawnienia Związku Zawodowego w zakresie ochrony BHP – SIP
 - termin do uzgodnienia
 - jednodniowe
 - miejsce: sala konferencyjna ZR
 - bezpłatne
- 7) Uprawnienia Związku Zawodowego na etapie przekształceń zakładu w spółki prawa handlowego
 - termin do uzgodnienia
 - miejsce: sala konferencyjna ZR
 - dwudniowe
 - bezpłatne
- 8) Organizowanie związku – rozwój
 - termin do uzgodnienia
 - miejsce: sala konferencyjna ZR
 - bezpłatne

KWIECIEŃ

- 9) Szkolenie Ogólnozwiązkowe dla członków Komisji Zakładowych
 - termin do uzgodnienia
 - dwudniowe
 - miejsce: sala konferencyjna ZR
 - bezpłatne

MAJ

- 10) Negocjacje
 - termin do uzgodnienia
 - miejsce: – wyjazdowe
 - odpłatność KZ - 50 zł od osoby
- 11) Organizowanie związku – rozwój
 - termin do uzgodnienia
 - miejsce: TKK

CZERWIEC

- 12) Analiza ekonomiczna przedsiębiorstw
 - termin do uzgodnienia
 - trzydniowe
 - miejsce: wyjazdowe
 - odpłatność KZ - 50 zł od osoby
- 13) Organizowanie związku – rozwój
 - termin do uzgodnienia
 - miejsce: TKK
 - bezpłatne

Szczegółowe informacje co do terminów szkoleń i miejsc w miesiącach od lutego do czerwca będą podawane w kolejnych numerach „Biuletynu”.

Organizator Szkoleń Związkowych
Krzysztof Kośla
Zespół ds. Szkoleń
Przewodniczący Wiesław Wabik

Monety na 90-lecie odzyskania niepodległości

Specjalne banknoty oraz monety wyemitowane z okazji 90. rocznicy odzyskania niepodległości zaprezentowano 18 listopada 2008 r. w Muzeum Lubelskim w Lublinie w trakcie imprezy okolicznościowej zorganizowanej przy współudziale prezesów Narodowego Banku Polskiego i Instytutu Pamięci Narodowej.

W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele ZR Ziemia Radomska z przewodniczącym Zdzisławem Maszkiewiczem na czele.

Pamiątkowe egzemplarze monet otrzymali m.in.: o. Hubert Czuma, ks. Stanisław Sikorski, ks. Czesław Sadłowski, Jan Rejczak i Bogusław Bek.

BIULETYN

Wspomóż dzieci niepełnosprawne

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska zachęca do kupowania książeczki dla dzieci pt. „Żółwik Babuni” autorstwa p. Janiny Dłuskiej. Całkowity dochód ze sprzedaży autorka przekazuje na rzecz dzieci niepełnosprawnych objętych programem stypendialnym prowadzonym przez Fundusz im. bp. Jana Chrapka.

Zdrada - czyli jak ZNP szanuje nauczycieli

Zamiast pomostówek – jałmużna przejściówek

Oświatowa „Solidarność” uznaje porozumienie między ZNP, klubem parlamentarnym Lewicy a koalicją rządową w sprawie emerytur przejściowych dla nauczycieli, za zdradę interesów nauczycieli i innych grup zawodowych pracujących w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zdaniem związkowców z „S” proponowane rozwiązania, a zwłaszcza wysokość tego świadczenia (80 proc. emerytury pomostowej) i zakaz pracy w zawodzie skazują nauczycieli na głodową egzystencję.

Rada Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ Solidarność żąda utrzymania uprawnień wszystkich pracujących w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do przechodzenia na wcześniejsze emerytury. Rada SKOiw NSZZ Solidarność nie zgadza się na skłócenie polskich pracowników i zwraca się do nauczycieli z apelem o poparcie tego stanowiska.

Skutki wprowadzenia tzw. emerytur przejściowych dla nauczycieli to:

- świadczenie w wysokości 80 proc. pomostówki, czyli mniej niż 800 zł brutto,
- zakaz pracy w szkole,
- dla urodzonych po 1969 r. nie będzie możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę

Od Redakcji:

ZNP wystawił nauczycieli do wiatru.

Kwota jaką otrzymywać będą w ramach tzw. emerytur przejściowych to 600 zł netto lub mniej. Związkowcom z ZNP gratulujemy hojnego szefa związku. Tym bardziej, że Sławomir Broniarz, szef ZNP, do biednych nie należy.

„Zarabiam 9 tysięcy złotych brutto” - przyznał w TOK FM kilka miesięcy temu. I pewnie do pełnej emerytury jakoś doczeka.

Z taką kasą na comiesięczne wydatki? Spokojnie.

Nie martwcie się.
Będziemy głodować
razem!

A świstak zawija papierki ...

Decyzja Prezydium KK nr 231/08 ws. opinii o projekcie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje rozwiązanie zaproponowane w projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych autorstwa Komisji Nadzwyczajnej „Przyjazne Państwo”. Jednocześnie w związku z rosnącą inflacją wnioskujemy o zwiększenie limitowanej wysokości kwoty zwolnienia do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym połowy kwoty minimalnego wygaśnięcia za pracę, ogłaszanego na podstawie od-

ębnych przepisów. Projekt ustawy przewiduje poszerzenie zakresu zwolnienia świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszy związków zawodowych poprzez wykreślenie wyłączenia bonów, talonów i innych znaków uprawniających do ich wymiany na towary lub usługi oraz do włączenia do zakresu zwolnienia kwot pochodzących z wyżej wymienionych funduszy, stanowiących refundację wydatków poniesionych przez pracownika, dokonywaną na podstawie przedłożonej przez pracownika faktury dokumentującej poniesienie tych wydatków.

Przeżywasz trudności? Zadzwoń do nas!

0800 311 800

Bezpłatny Telefon Zaufania
Diecezji Radomskiej

Dyżury pełnią:

poniedziałki:	księża
wtorki:	policej i prawnicy
środy:	poradnictwo rodzinne
czwartki:	psycholodzy i terapeuci
piątki:	katecheci i pedagodzy
poniedziałek – piątek:	terapeuci uzależnień

Czynny od poniedziałku do piątku w godz. 18.00 – 22.00
W lipcu czynny w poniedziałki
Nieczynny w niedziele i święta oraz w sierpniu

NA BOŻE NARODZENIE

Żłóbek czyli jasełka

Historia zwyczajów bożonarodzeniowych

Gdy wśród uroczystej ciszy świętej nocy Bożego Narodzenia udamy się do kościoła, przywita nas w nim, gdzieś obok ołtarza, żłóbek - zainscenizowany przy pomocy figur obrazek z życia Świętej Rodziny. Najświętsza Panna z nowonarodzonym Dzieciątkiem na sianie, nad nimi schyłony św. Józef, obok nieodmiennie „bydlątka” - wół i osioł, nieco dalej nadbiegający pasterze, a prócz tego inne jeszcze postaci i rekwizyty, zależnie od pomysłowości i zdolności miejscowych dekoratorów. Podziwiając co roku efekty ich wysiłku, czyż zastanawiamy się, skąd wziął się w Kościele ten zwyczaj?

Żłóbek czyli jasełka (bowiem rozróżnienie na żłóbek z martwymi figurkami i jasełka odgrywane przez żywych aktorów nie było kiedyś, jak zobaczymy, wcale dostrzegane) mają swoją długą tradycję - jak prawie wszystko, co dzieje się w kościelnych murach.

Wszystko przez Franciszka?

Tradycja przechowała wręcz datę dzienną narodzin żłobkowego obyczaju. Wiąże się on ze św. Franciszkiem z Asyżu. To jedna z najpiękniejszych postaci chrześcijaństwa: bogaty młodzieniec, który pewnego dnia po prostu poszedł za Chrystusem - rozdał wszystko, co miał, by żyć w ubóstwie i w radości głosić wszystkim miłość Boga i bliźniego. Jak rzadko kto nadawał się on na pomysłodawcę radosnego obrazka betlejemskiej stajenki. Na trzy lata przed swą śmiercią - a więc był to rok 1223 r. - urządził on w pewnej grocie w lesie opodal miejscowości Greccio szczególnego rodzaju nabożeństwo bożonarodzeniowe. Chciał - jak opowiada współczesny biograf świętego - wykorzystać wspomnienie Narodzin Pana dla rozbudzenia pobożności okolicznych ludzi. W grocie ustawił więc żłób, wypełnił go sianem, sprowadził żywego wołu i osła. W roli betlejemskich pasterzy wystąpić mieli oczywiście autentyczni pastuszkowie i chłopcy z okolicy, którzy zeszli się na nabożeństwo. Nie mamy natomiast pewności, czy przy żłóbku tym znalazły się główne postaci - Św. Rodzina.

Obrazy, ilustrujące ten fragment żywota św. Franciszka, ukazują go odprawiającego Mszę u żłóbka, w którym spoczywa Dzieciątko; inne pokazują wzruszającą scenę, gdy święty delikatnie tuli budzące się Dziecię.

W noc wigilijną odprawiono u groty mszę św., a św. Franciszek odśpiewał Ewangelię i „wypełniony pobożnością, zalany łzami, uniesiony radością” wygłosił wspaniałe kazanie. „Las rozbrzmiewał głosami, a święta noc zajaśniała światłem”.

A jednak nie był pierwszy

Franciszkowe nabożeństwo pozostawiło w uczestnikach niezatarte wrażenie. Siano i żłóbka uznano za cudowne, a potem jeszcze długo leczono nim w okolicy zarówno zwierzęta, jak i ludzi (kładąc je na chorych). Na miejscu groty wzniesiono zaś z czasem świątynię, która upamiętniać miała wspaniałą mszę św. Franciszka.

A jednak to nie św. Franciszek wynalazł żłóbek. Podstawowe rekwizyty - żłób, wół, osioł - należały przecież do prastarej tradycji bożonarodzeniowej. Choć w Ewangeliach nie ma o tym mowy, już najstarsi autorzy chrześcijańscy (powołując się na starotestamentowe proroctwa Izajasza) nie mieli najmniejszych wątpliwości, że Narodzeniu Zbawiciela towarzyszyły te właśnie, a nie inne, zwierzęta.

Wyobrażenia Bożego Narodzenia z udziałem Maryi, Józefa, Dzieciątko w żłobie oraz wołu i osła znane są od najstarszych zabytków sztuki chrześcijańskiej. Tak właśnie przedstawiają tę scenę już rysunki z rzymskich katakumb. Św. Franciszek wykorzystał więc tylko zakorzenione już od wieków - i trwające po dziś dzień - wyobrażenia. Także i zwyczaj inscenizowania wydarzeń związanych z Bożym Narodzeniem był znany już wcześniej. Wśród nielicznych przebieżek przekazów pisanych średniowiecza znajdują się jednak wyraźne wzmianki o podobnych przedsta-

komnen

Nie-święta kolęda

Pomyśl życzenie, potem zamknij oczy gwiazda z ogonem przez niebo się toczy magowie śpiesznie jada na wielbłądach zazdrosny diabeł w paczki im zagląda

Zimny wiatr świerkom grzywki z igieł czesze szyszki na jodłach lśnią srebrzyście szadzią z dobrą nowiną wieść się echem niesie - „nie wszystkie do Betlejem drogi was prowadzą”

Kolęda wieczorna
Nie-święta kolęda
Jest w niej jeden osioł
i jedna panienka

jest ciepłe uczucie i senne milczenie
więc zamknij oczy i pomyśl życzenie

Wszystko dla wszystkich,
dla innych nic z tego
jeden dzień w roku, gdy tyle dobrego
ciepłe życzenia i miłe prezenty
szczerze uśmiechy – tak dla niepamięci

Karpik po grecku (między pierogami)
siano pod obrus, a w głowach jasełka
Jezusek czmycha gdzieś przed Herodami
nad nim kolejna bombka
z cichym jękiem pęka

Kolęda wieczorna
Nie-święta kolęda
Jest w niej jeszcze osioł
i jeszcze panienka
osioł może przemówi w ciszy świętej nocy
więc pomyśl życzenie i zamknij oczy

Choinka tyś, igły tkwią w dywanie,
opłatki w strzępkach, prezenty rozdane
ogień zakrzepły, moc smętnie struchlała
znowu w banałach się ukryła chwała

Wszystkie życzenia wzniosły się do nieba
jak gwiazd okrucy
lśnią szkiełka po bombkach
cichą noc zakrył mroku ciemny jedwab
od żłobów poszli wszyscy,
osioł sam pozostał

Kolęda wieczorna
Nie-święta kolęda
Przestał mówić osioł
usnęła panienka
diabelski chichot puentę domyka w refrenie:
„zamknij oczy głupcze i pomyśl życzenie”

STAN WOJENNY 13.XII.1981

Solidarność

XXVII rocznica Stanu Wojennego

Wprowadzenie stanu wojennego Polsce

Przygotowania do wprowadzenia stanu wojennego rozpoczęły się już w październiku 1980 r. Opracowaniem stosownych planów zajęli się w wielkiej tajemnicy Komitet Obrony Kraju i działający na jego polecenie Sztab Generalny WP, a także MSW. Prace postępowały w szybkim tempie. Już 12 listopada 1980 r. gen. Jaruzelski (wówczas jeszcze tylko szef MON) poinformował na posiedzeniu KOK, że „przygotowany został zestaw niezbędnych aktów prawnych dotyczących stanu wojennego”. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej były gotowe do wprowadzenia stanu wojennego już w połowie marca 1981 r.

Problem prawny

Organem uprawnionym do wprowadzenia stanu wojennego była - zgodnie z konstytucją PRL - Rada Państwa. Możliwość taką przewidywał art. 33 ust. 2 Konstytucji: „Rada Państwa może wprowadzić stan wojenny na części lub całym terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli wymaga tego wzgląd na obronność lub bezpieczeństwo państwa. Z tych samych powodów Rada Państwa może ogłosić częściową lub powszechną mobilizację”.

Z możliwością legalnego - z formalnoprawnego punktu widzenia - wprowadzenia stanu wojennego był jednak pewien problem. W ówczesnym ustawodawstwie polskim nie było bowiem (poza wspomnianym zapisem w konstytucji) żadnej regulacji prawnej dotyczącej tzw. stanów nadzwyczajnych. Nie było „ustawy o stanie wojennym” ani „ustawy o stanie wyjątkowym” (to drugie pojęcie nie występowało w ogóle w Konstytucji PRL). Lecz aby wprowadzenie stanu wojennego, a następnie egzekwowanie jego przepisów, mogło mieć choćby pozory legalności, posunięcie takie musiało mieć podstawę prawną o randze ustawy. Konstytucja PRL przewidywała istnienie dwóch rodzajów aktów prawnych o mocy ustawy: ustawy wydawane przez Sejm i dekrety z mocą ustawy (podlegające zatwierdzeniu przez Sejm na najbliższym posiedzeniu) uchwalane przez Radę Państwa. Ta jednak mogła wydawać dekrety wyłącznie w okresach między sesjami Sejmu. Zaś 13 grudnia 1981 r. jesienno - zimowa sesja Sejmu PRL właśnie trwała.

Posiedzenie Rady Państwa

Ówczesne kierownictwo Polski nie miało zamiaru przejmować się takim „drobiazgiem” jak brak kompetencji Rady Państwa do uchwalania dekretów w czasie trwania sesji sejmu. Działając z polecenia wojskowych, ówczesny przewodniczący Rady prof. Henryk Jabłoński już po północy 13 grudnia 1981 r. wystosował do wszystkich członków Rady Państwa pismo następującej treści: „Zwołuje się posiedzenie sesji nadzwyczajnej Rady dnia 13 grudnia 1981 o godz. 01.00...”.

Spośród 14 obecnych na posiedzeniu członków Rady Państwa pod dekretem o stanie wojennym i decyzją o wprowadzeniu stanu wojennego nie podpisał się tylko jeden - przewodniczący stowarzyszenia PAX, Ryszard Reif (odwołany niedługo później ze składu Rady).

Gdy odbywało się posiedzenie Rady Państwa, stan wojenny w praktyce już trwał. Jeszcze przed północą do mieszkań wytypowanych wcześniej osób - najczęściej członków „Solidarności” - wkroczyli funkcjonariusze SB i milicji.

Przemówienie gen. Jaruzelskiego

Miliony Polaków dowiedziały się o wprowadzeniu stanu wojennego dopiero o godz. 6 rano, kiedy to radio i telewizja zaczęły transmitować przemówienie gen. Wojciecha Jaruzelskiego. I Sekretarz PZPR, a zarazem szef rządu i minister obrony narodowej przedstawiał sytuację kraju w czarnych barwach. „Ojczyzna nasza znalazła się nad przepaścią” - mówił generał i uzasadniał: „Padają wezwania do fizycznej rozprawy z czerwonymi, z ludźmi o odmiennych poglądach. Mnożą się wypadki terroru, pogroźki i samosądów moralnych, a także bezpośredniej przemocy. Szeroko rozlewa się po kraju fala zuchwałych przestępstw, napadów i włamań. Rosną milionowe fortuny rekinów podziemia gospodarczego. Chaos i demoralizacja przybrały rozmiary głębsi. Instynkt samozachowawczy narodu musi dojść do głosu. Awanturnikom trzeba skrócić ręce, zanim wtrąca ojczyznę w otchłań bratobójczej walki” - mówił generał.

Prawo stanu wojennego

Stan wojenny spowodował drastyczną redukcję - i tak niewielkich - swobód obywatelskich, jakimi cieszyli się mieszkańcy PRL.

Represyjny potencjał prawodawstwa stanu wojennego był wręcz niezwykły. Dość wspomnieć, że przy uwzględnieniu możliwości zastosowania tzw. trybu doraźnego, najwyższy wymiar kary groził za ponad 80 przestępstw. W trybie tym sąd - bez względu na ustawowe zagrożenie danego przestępstwa - nie mógł wymierzyć kary niższej, niż 3 lata więzienia, zaś w przypadku, gdy górna granica „normalnego” wy-

BIULETYN

(cd. na str. 11)

(cd. ze str. 10)

Solidarność

miaru kary za dane przestępstwo wynosiła 8 lub więcej lat pozbawienia wolności, mógł wymierzyć nawet karę śmierci bez prawa do apelacji! Z możliwości tych władze stanu wojennego skorzystały tylko w ograniczonym zakresie - najwyższy wyrok za przestępstwo polityczne, a konkretnie, organizację strajku w wyższej szkole morskiej w Gdyni, wyniósł 10 lat więzienia. Niemniej jednak, niezwykle surowość ustawodawstwa stanu wojennego w sposób wyraźny wskazuje na zasadniczy cel, jaki przyświecał ówczesnym władzom: maksymalne zastraszenie społeczeństwa i zniechęcenie go do podejmowania jakiegokolwiek działalności nie aprobowanej z góry przez władze.

Internowani

Najbardziej powszechną formą represji wobec działaczy opozycji było umieszczenie w ośrodku dla internowanych. Ośrodki te utworzone były najczęściej w aresztach i więzieniach, zaś przebywający w nich poddani zostali tym samym regułom, co tymczasowo aresztowani. Decyzje o internowaniu podejmowali komendanci wojewódzcy MO, a od stosownego postanowienia nie przysługiwało odwołanie.

Według oficjalnych danych przez „internaty” przeszło 10 131 osób. Była wśród nich większość przywódców „Solidarności” - w tym Lech Wałęsa, przetrzymywany w ścisłej izolacji w Arłamowie na pogórze przemyskim. Populistycznym posunięciem propagandowym było internowanie całego szeregu prominentów „minionej epoki” - w tym m.in. Edwarda Gierka, Piotra Jaroszewicza, Edwarda Babiucha i Zdzisława Grudnia - jako ludzi odpowiedzialnych za kryzys gospodarczy państwa.

Inne restrykcje stanu wojennego

Wspomniane konsekwencje groziły głównie tym, którzy angażowali się w działalność opozycyjną. Lecz stan wojenny dotknął - choć może nie w tak drastyczny sposób - nie tylko tych, którzy trafili do „internatów” czy więzień (o takich ludziach, jak górniczy zabici przez oddział specjalny ZOMO w trakcie pacyfikacji kopalni „Wujek” nie wspominając). W pierwszych miesiącach stanu wojennego obywatele nie mogli opuszczać miejsca stałego zamieszkania bez zezwolenia terenowego organu administracji państwowej. Wydawana przez lokalnego urzędnika decyzja była ostateczna - tzn. jeśli urzędnik uznał, że dana osoba nie musi jechać - to osoba ta prostu nie miała prawa opuścić swojej miejscowości.

Innym drastycznym posunięciem władz stanu wojennego było całkowite przerwanie łączności telefonicznej. W istocie rzeczy, do liczby śmiertelnych ofiar stanu wojennego należałoby doliczyć tych, którzy zmarli dlatego, że nie można było wezwać do nich pogotowia. Ile było takich przypadków - do dziś nie wiadomo.

Jawnej cenzurze podlegała korespondencja. Cenzurowaniem listów zajmowały się utworzone w każdym województwie urzędy cenzury. Kontrolowana była - po przywróceniu - łączność telefoniczna. Przez kilka pierwszych miesięcy stanu wojennego (do maja 1982 r.) obowiązywała też tzw. godzina milicyjna (początkowo od 22:00 do 6:00, później od 23:00 do 5:00).

Kilkaset największych przedsiębiorstw - PKP, wszystkie kopalnie, huty, cały transport, telekomunikacja, porty, a także 129 największych zakładów przemysłowych zostało zmilitaryzowanych. Ich pracownicy zostali poddani rygorom obowiązującym żołnierzy w czasie wojny. Odmowa wykonania polecenia służbowego w przedsiębiorstwie objętym militaryzacją mogła - jak już zostało wspomniane - zakończyć się nawet karą śmierci. Istotnym posunięciem władz stanu wojennego było zawieszenie działalności całego szeregu legalnych uprzednio (i nawet niekoniecznie wyraźnie opozycyjnych) organizacji. Udział w działalności zawieszonych „Solidarności” został - według „Dekretu o stanie wojennym” zagrożony karą do 3 lat więzienia.

Zawieszenie stanu wojennego

12 grudnia 1982 r. gen. Jaruzelski poinformował w telewizyjnym wystąpieniu, że zdaniem Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego zaistniały warunki do zawieszenia stanu wojennego. 19 grudnia Rada Państwa podjęła decyzję o zawieszeniu stanu wojennego z dniem 31 grudnia 1982 r.

Formalne zniesienie stanu wojennego nastąpiło 22 lipca 1983 r.

100 STRAJK W I RADOM

BIULETYN

2009

STYCZEŃ

P	W	Ś	Cz	Pt	So	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

LUTY

P	W	Ś	Cz	Pt	So	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

MARZEC

P	W	Ś	Cz	Pt	So	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

KWIECIEŃ

P	W	Ś	Cz	Pt	So	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

MAJ

P	W	Ś	Cz	Pt	So	N
			1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

CZERWIEC

P	W	Ś	Cz	Pt	So	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

LIPIEC

P	W	Ś	Cz	Pt	So	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

SIERPIEŃ

P	W	Ś	Cz	Pt	So	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

WRZESIEŃ

P	W	Ś	Cz	Pt	So	N
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

PAŹDZIERNIK

P	W	Ś	Cz	Pt	So	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

LISTOPAD

P	W	Ś	Cz	Pt	So	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

GRUDZIEŃ

P	W	Ś	Cz	Pt	So	N
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Adresy i telefony:

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
26-600 Radom ul. Traugutta 52

e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net
solidar3@radom.net

telefony: centrala/sekretariat ZR – 0483623904 tel./fax

centrala – 0483623643 04836251-61 centrala

sekretariat - wew. 21

sekretariat/fax - wew. 22

przew. Zdzisław Maszkiewicz – wew. 23

wiceprzew. Zb. Dziubasik - wew. 24

Administracja/Zespół Szkoleń - wew. 25

sala szkoleń - wew. 26

Zespół Promocji i Rozwoju/Kasa - wew. 27

Zespół prawa pracy/Interwencji - wew. 28

Redakcja „Biuletynu” - wew. 29

Księgowość - wew. 30

Sekcje i Komisje Branżowe - wew. 31

Biuro Terenowe ZR - TTK Lipsko

27-300 Lipsko ul. Partyzantów 5

– szef biura: Wojciech Dziółko tel.: 0483780260

Biuro Terenowe ZR - TTK Szydłowiec

26-500 Szydłowiec ul. Kilińskiego 2

– szef biura: Czesław Stefański tel.: 0486174656

Biuro Terenowe ZR - TTK Warka

05-660 Warka ul. Długa 51a – szef biura: Jan Skowroński

Biuro Terenowe ZR - TTK Zwoleń

26-700 Zwoleń ul. Puławska 2 – szef biura: Tadeusz Wach

Biuro Terenowe ZR - TTK Pionki

26-670 Pionki ul. Sienkiewicza 40

– szef biura: Zdzisław Maszkiewicz tel.: 0483848280

Biuro Terenowe ZR - TTK Grójec

05-600 Grójec ul. Piłsudskiego - GOK

– szef biura: Artur Moskal tel.: 0603120573

688

INFORMACYJNY

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Radom 26-600, ul. Traugutta 52

e-mail: solidar2@radom.net

Redakcja, tkt i skład: Paweł Podlipniak (ppp)

egzemplarz bezpłatny

688

Numer 688 zamknięto 10.12.2008

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska PEKAO
S.A. II O/Radom 2312403259111000030031542